

BELGISCHE SENAAT**—
BUITENGEWONE ZITTING 1979****—
11 APRIL 1979****Voorstel van wet
tot aanvulling van de archiefwet.****(Ingediend door de heer Demuyter c.s.)****—
TOELICHTING**

Er heerst enige onzekerheid over de vraag hoelang het rijksarchief ontoegankelijk mag zijn voor het publiek.

Zo was de Minister van Nationale Opvoeding van oordeel dat bepaalde stukken over de Duitse bezetting van 1914-1918 niet vóór het jaar 2028 mogen worden opengelegd voor de onderzoekers. Men heeft het gissen naar de redenen van die vreemde beslissing.

Na het plaatsen van die stukken in het Rijksarchief worden zij nog minder toegankelijk dan toen zij onder de Commissie voor het oorlogsarchief ressorteerden. Met andere woorden, hoe meer jaren er verlopen, hoe geheimer het archief wordt.

Een andere paradoks : door het instellen van een Onderzoekscentrum bevordert de Regering de studie van de geschiedenis van de tweede wereldoorlog, maar zij maakt de taak van de onderzoekers onmogelijk.

Het is juist dat geen enkele wet bepaalt op welk tijdstip het officieel archief kan worden opengesteld voor historisch onderzoek.

Dit voorstel van wet wil die leemte opvullen.

Een termijn van 30 jaren schijnt verenigbaar te zijn met het algemeen belang zowel als met het belang van de particulieren.

R. A 11388

SENAT DE BELGIQUE**—
SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1979****—
11 AVRIL 1979****Proposition de loi
complétant la loi relative aux archives.****(Déposée par M. Demuyter et consorts)****—
DEVELOPPEMENTS**

Une certaine incertitude se manifeste quant à la période pendant laquelle les Archives du Royaume ne peuvent être accessibles au public.

C'est ainsi que le Ministre de l'Education nationale a estimé que certains documents relatifs à l'occupation allemande de 1914-1918 ne pourraient être accessibles aux chercheurs avant l'an 2028. On se perd en conjectures sur les motifs de cette étrange décision.

Du fait de leur dépôt aux Archives du Royaume, ces documents deviennent moins accessibles que du temps où ils dépendaient de la Commission des Archives de la Guerre. En d'autres termes, plus les années ont passé, plus les archives deviennent secrètes.

Autre paradoxe : le Gouvernement, en instituant un Centre de recherches, favorise les études sur l'histoire de la seconde guerre mondiale, mais rend impossible la tâche des chercheurs.

Il est vrai qu'aucune disposition légale ne détermine à quel moment les archives officielles peuvent être livrées aux recherches des historiens.

La présente proposition de loi tend à combler cette lacune.

Le délai de trente ans semble concilier l'intérêt général et l'intérêt des particuliers.

R. A 11388

Maar particulieren die archiefstukken in hun bezit aan het archief afgeven, zouden het recht moeten hebben een andere termijn te bedingen.

**

VOORSTEL VAN WET**ENIG ARTIKEL.**

Artikel 4 van de Archiefwet van 24 juni 1955 wordt aangevuld als volgt :

« Het publiek kan van de bescheiden inzage nemen uiterlijk 30 jaar na de neerlegging.

» Wanneer de bescheiden in het archief worden geplaatst door particulieren, hebben dezen het recht een andere termijn te bedingen. »

Il convient toutefois de permettre aux particuliers qui remettraient aux archives des pièces dont ils sont propriétaires de stipuler un délai différent.

A. DEMUYTER.

**

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE UNIQUE.**

L'article 4 de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives est complété par la disposition suivante :

« Les documents sont accessibles au public au plus tard trente ans après leur dépôt.

» Lorsque les documents sont versés aux archives par des personnes privées, elles ont la faculté de stipuler un délai différent. »

A. DEMUYTER.

H. VANDERPOORTEN.

A. LAGNEAU.